

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಶಿವತಂದೆಯು ಅಲೌಕಿಕ ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಈ ಯಾತ್ರಿಕನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಂದರರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ ಸಿಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಶ್ರೀಮತವು ಸಿಗುತ್ತದೆ - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾವನರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ - ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆಯ ರಕ್ಷಾಬಂಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಮತದಂತೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ನೀವು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಗೀತೆ: ಓ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೆ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಈ ಹಾಡನ್ನಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ - ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೇ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ನಮ್ಮ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ದೂರದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಆ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನು ಪರಿಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಹೆವನ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೆ ಎಂದು ಯಾರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ? ಒಂದುವೇಳೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದರೆ - ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಕರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರು ಪರಮಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮದು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ವಿಮಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳೂ ಸಹ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೆಂತೂ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನ, ಮೂಲವತನಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹೊಸ ಆತ್ಮಗಳು ಬಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಆತ್ಮಗಳಂತೂ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರ ವೇಗದ ಓಟವನ್ನು ಯಾರೂ ಓಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಒಂದುಬಾರಿ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಕ್ತರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಯಾರು ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಸದ್ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಬೇರೆ, ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನೇ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಆಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೂ ನೆನಪಿರುತ್ತಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರೂ ನೆನಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಮಾತಾಪಿತಾ, ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಗುರುವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ರಚನೆಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಪಿತಾ ಮುಂತಾದವರ ನೆನಪು ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಆ ಒಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನ ನೆನಪಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು ಹೊಸ ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನಗಂತೂ ಹೊಸ ಶರೀರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನೆಗಳೂ ಸಹ ವಜ್ರ, ವೈಡೂರ್ಯಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಯಾತ್ರಿಕನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲೌಕಿಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಗಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆಯೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮ ಯುದ್ಧವಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಮಾಯೆಯು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ?

ಬಾಬಾ ಏನು ಮಾಡುವುದು, ಪರವಶ ಅರ್ಥಾತ್ ಮಾಯೆಗೆ ವಶರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಂತರ ಆ ಖುಷಿಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನ ಬಳಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಂತೂ ಸುಖ-ದುಃಖ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋಧ ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ರಾಜಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೂ ಸಹ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾಸ ಮಾತನಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಗನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಮಗ ಒಂದುವೇಳೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರಿ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಭಾರತದ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭಾರತವು ದೈವೀ ರಾಜಾಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು ಅರ್ಥಾತ್ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮುಖಾಂತರ ಯಾರು ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅವರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಪೂರ್ಣ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅಂದಾಗ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ನಮಗೆ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯಂತೂ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸುಂದರರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರನ್ನು ಮಾಯೆಯು ಕಪ್ಪು, ಕವಡೆಯ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಾತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸುಂದರನ ಒಂದು ಕಥೆಯೂ ಸಹ ಇದೆ. ಈ ಯಾತ್ರಿಕನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನರನ್ನು ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆ ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವಾತ್ಮರು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಶರೀರವೂ ಸಹ ಅಂತಹದ್ದೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಶರೀರವು ಹೊಸದೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸೂರ್ಯವಂಶೀ, ಚಂದ್ರವಂಶೀ ಮಹಾರಾಜಾ-ಮಹಾರಾಣಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮಾಯೆಯು ಕೊಳಕು ಅರ್ಥಾತ್ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಮರೆಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ - ಇದೂ ಸಹ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನನ್ನು ತಂದೆಯು ಪರಿಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರು ಮಕ್ಕಳ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮತವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಜಗತ್ತಿನಾದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜಗನ್ಮಾತೆಯೂ ಸಹ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಜಗದಂಬನ ಮತದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮನೋಕಾಮನೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಜಗದಂಬಾರವರೂ ಸಹ ಅನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರೆಂತು ಜಗದಂಬಾ, ಜಗತ್ತಿನಾರವರ ಮತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಳಿದು ಬಂದರೂ ಸಹ ನೀನು ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜಗದಂಬನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ? ಇವರನ್ನು ಏಕೆ ಪೂಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಯಾರು? ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಇದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮಮ್ತಾರವರು ಮತವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಈ ಮಾತ-ಪಿತರವರನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಟೂಲೇಟ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಾ-ರಾಣಿಯ ರಾಜ್ಯವಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಆತ್ಮವು ಆಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಬಂದು ವಸ್ತ್ರ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಂಬರ್ವನ್ ಪೂಜ್ಯರು ಸೋ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಯಾರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಾಟಕದ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಯಾತ್ರಿಕನು ಪರಮಧಾಮದ ವಿಶೇಷ ಯಾತ್ರಿಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಂತು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚವಂತೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಪಾವನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ತಾವು ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿತ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳ ಮಹಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನವೂ ಸಹ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ನೋಡಿದರು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ! ಈಗ ನೀವು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಈಗ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದರ ರಚನಿತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಮಾಲೀಕನೆಂದು ಧಣಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಯಾರೇ ಅನಾಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಧಣಿ-ದೋಣಿ

ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಧನಿಕನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಗಳಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಪರದೇಶಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಯೇ ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇವರು(ಬ್ರಹ್ಮ) ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾವನರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಪದವಿಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹೇ! ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವು ಸತ್ಯಯುಗವಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಅದೇ ಪ್ರಪಂಚವು ಮತ್ತೆ ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಸರೇ ನರಕ, ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದೇ ತಂದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನೇ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇ! ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಪರಮಪಿತನ ಬಳಿ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾವು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ಈಗ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವಂತೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಪತಿತರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ತಾವು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸತೋಪ್ರಧಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನಾದ ತಂದೆಯು ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಒಂದು ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಗಳವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಬಲೆಯರ ಮೇಲೆ ಹತ್ಯಾಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಈಗ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರದೂ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ, ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲದೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ - ನಾವು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಭಲೆ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ ಆದರೆ ಫರಿಸ್ತಾನದ ಪರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಇದಂತೂ ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚ, ನರಕವಾಗಿದೆ. ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಹೊಸದರಿಂದ ಹಳೆಯದು, ಹಳೆಯದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪಾವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಮತವು ಗಾಯನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಗವಂತನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಂತಹ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನೀವು ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರನ್ನೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಮೂಲವತನವಿದೆ, ಎರಡನೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಿದೆ, ಈ ಸ್ಥೂಲವತನವಂತೂ ಮೂರನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಯಾರೆಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾತಾ-ಪಿತಾ, ಜಗದಂಬಾ, ಜಗತ್ತಿನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜಾ-ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಈಗಂತೂ ಅವರೂ ಸಹ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಓದಿಸುವವರು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೆನಪೂ ಸಹ ಅವರನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವೀಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ಅಂತಿಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ನೀವು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಂಗಮಯುಗವಿದೆ. ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆದು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾರೇ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು - ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರತೆಯ ರಕ್ಷಾಬಂಧನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ದುಃಖವಿದೆ. ಆಸುರೀ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತೂ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನರಕವಾಸಿಗಳು ಅವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವೇ ಪವಿತ್ರ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವು ಈಗ ನಾವೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೂ ಸಹ ನರಕವಾಸಿಗಳಾಗಲಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿದೆಯೇ? ನರಕದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೇಕೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡಬೇಕು! ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ರಾಜರಿಗೆ ಜನ್ಮವನ್ನೇಕೆ

ಕೊಡಬಾರದು! ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುವುದರಿಂದ ನೀವು ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿನ ಜನನವಾಯಿತೆಂದರೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಸತ್ತರೇ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ಮಹಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಮಹಲುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮನ್ನು ನರಕವಾಸಿಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ, ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಗುರುವಿಗೆ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಹಂ ಅರ್ಥಾತ್ ನಾನಾತ್ಮ, ತಂದೆಯ ಅನುಯಾಯಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ತಾವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಉಳಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯ - ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನಂತೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಾನ[ಸ್ವರ್ಗದ]ದ ಪರಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ನಾವು ಮಾತಾ-ಪಿತಾರವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸಮಯದ ಮಹತ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತು ವ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ ಭವ.

63 ಜನ್ಮವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದವು ಈಗ ಸಮರ್ಥರಾಗಲು ಇದೊಂದೇ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಡಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಗಮದ ಈ ಒಂದೊಂದು ಗಳಿಗೆಯೂ ಪದಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ, ಇದು ಸಂಪಾದನೆಯ ಸಮಯದ ಯುಗವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದೂ ಸಹ ಸಮರ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯರ್ಥದ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು ಅಷ್ಟೂ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ಸಮರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಈ ರೀತಿ ಯಾರು ಸಮಯದ ಮಹತ್ವಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಸ್ವತಃ ಮಹಾನ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಲೇಗನ್: ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಆಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.